

— (Shod ljubljanskih obrtnikov) je bil v nedeljo na „rotovži“ v ta namen, da se voli odbor za sruvajočo se „obrtnijsko zadrugo“ (Gewerbebund). Veliko hrupa je uže delala ta reč po Ljubljani, bilo je več shodov, tudi pravila je vlada uže potrdila. Mi pa o vsem tem nismo marali do zdaj črhniti ne besedice, ker smo pričakovali, da se bo vse zrešetalo tako, da bo slednjič tista iz tujine med naše trezne obrtnike zanesena smet, ki se jej pravi „socijaldemokrat“, slednjič med pleve padla. In to se je tudi zgodilo, večina obrtnikov je vrgla „socijaldemokratične“ rovarske nazore čez plot ter volila v odbor možake, ki se bodo bolj brigali za pravo korist obrtnikov, nego prazne politične muhe lovili. Kakor kaže, bo predsednik tej zadrugi, ki bo tudi pravila brž premenila, gosp. Horak, in to bo zadrugi gotovo na korist, zato jej želimo prav dobrega vspeha.

— Delitev obleke siromaškim šolarjem in šolaricam se je v četrtek vršila v ljubljanske čitalnice dvorani prav lepo in gulinjivo, sam deželni predsednik gospod Winkler z blago mu gospo soprogo jo je poveličal s svojo navzočnostjo. Obdarjenih je bilo 40 dečkov in 40 deklic z obleko in še z dobrimi štrucami, katere so darovali tukajšnji g. peki. Govorila sta gospod šolski vodja Praprotnik, ki se je zahvalil vsem dobrotnikom, in pa čast. gosp. Kržič, nunske šole katehet, obdarovani mladini priporočevajoč hvaležnost. Kakor vsako leto, gre tudi letos hvala posebno odboru gospâ: pl. Bleiweis-Trsteniški, Robičevi, Murnikovi, Mosovi in več drugim, pa gosp. krojaškemu mojstru Dolencu, ki je obleke rezal.

— (V zadnji seji odbora družbe kmetijske 4. t. m.) se je naznanilo, da se je iz državne podpore moglo le 16 ovnov kupiti, in da se tedaj ne more vsem vstreči, ki so si teh žeeli. Razdelil je odbor ovne tako, da jih dobi Gorenjska 5, Notranjska 6 in Dolenjska 5. Gospodarji, kateri so ovne dobili, so ti: Anton Može v Dolenji vasi, Simon Klopčič iz Šemnika, Simon Volk iz Suhorja, Anton Pohar v Polčah, Tomaž Vidic iz Rečice, Anton Zalar iz Pirman, Janez Rabič v Dovjem, Anton Kunstelj na Jančah, Anton Gruden na Bavdeku, Jakob Habe v Zadlogu, Tomaž Balantič v Ravnah okraja kamniškega, Andrej Frank na Premu, Vincencij Jan v Spodnjih Gorjah, Jakob Zore v Smolčim dolu pri Kanderšah, Jakob Malavašič na Šent-Joštu in Mihael Cerar v Cirkvišeh poleg Vač. Odbor pritrdi enoglasno predlogu c. k. deželne vlade in izrečenji deželnega odbora, da se nastavi za popotnega učitelja na Kranjskem Ernest Kramer, kateri je višo kmetijsko šolo na Dunaji obiskal in na katerega je c. k. ministerstvo kmetijstva samo opozorilo. — Prošnja podružnice in sirarskega društva v Bohinski Bistrici za podporo, s katero bi se mogla skupna sirarna dodelati in potrebna oprava kupiti, sklene odbor pri c. k. ministerstvu kmetijstva toplo podpirati.

— (Prodaja Muriških goved), katera je podpredsednik kmetijski družbi g. Sevnik iz državne subvencije nakupil, vršila se je v petek dne 9. t. m. v Ljubljani. Vdeležba dražbe pa ni bila tako živahna, kakor pri letošnji prvi dražbi goved, akoravno je bila jako lepa živila na prodaj. Kupili so bike sledeči gospodarji: Dekleva Leopold iz Košane, Dekleva Janez iz Britofa, Otoničar Štefan iz Cerknice, Skok Jurij iz Mengša in Zorc Jože iz Dobrove; — telice pa: Dekleva Janez iz Britofa, Skok Jurij iz Mengša, Matjan Jakob iz Zgornje Šiške, Habe Štefan iz Goč pri Vipavi, Pirnat Janez iz Dravelj in Zupančič Janez iz Korenitke.

— (Zahvala.) Družba sv. Vincencija je prejela v spomin g. dr. Janeza viteza Bleiweis-Trsteniškega 100 gold. za deško sirotišnico, 50 gold. za reveže obeh konferencij in 25 gold. za asil. V imenu ubogih družin in sirot se izrekuje blagi žalujoči rodbini najtoplejša zahvala. Družba je zgubila vsled te prežalostne smrti skrbnega očeta in ljubeznjivega podpornika, katerega nikdar ne bo pozabila v svojih molitvah.

V Ljubljani 12. decembra 1881.

Predstojništvo družbe sv. Vincencija.

— Gosp. Anton Nedved, znani skladatelj, rodom Čeh, od katerega imamo uže več slovenskih pesmi vglasbenih, je one dni dobil zlati križec za zasluge.

— (Požar gledišča na Dunaji) je tudi v Ljubljani napravil veliko gibanja, popraševanja in milovanja. K sreči se je kmalu zvedelo, da Ljubljančanov ni nobeden poginil in tudi z dežele menda ne; pravijo pač, da se pogreša jurist Mašek iz Radolce, pa še ni gotovo, da bi bil zgorel. Zdaj se je razburjenost skoro polegla. Mestno starešinstvo je poslalo dunajskemu županu obžalovalni telegram, za katerega se je ta uže zahvalil.

— Iz Zagreba se nam poroča, da je včeraj 13. t. m. tam umrl gospod August Šenoa, slavnoznan hrvatski pisatelj, mestni svetovalec in vrednik „Vienca“ po dalnjem bolehanju. Smrt njegova je zbudila po mestu in po vsi hrvatski zemlji veliko žalost.

— Pretekli četrtek se je v Ljubljani slovenski igralo, in sicer krajša burka pa znana Ogrinčeva igra „V Ljubljano jo dajmo“ — obe prav dobro, kakor se nam poroča.

— („Brencelj“ št. 11) se je zavoljo dr. Bleiweisove nepričakovane smrti tako zakasnil, da je še le zdaj mogel na svitlo. Kakor vsi listi naši, tudi on žaluje po velikem ranjcem. Podoba na zadnji strani kaže njegovo preselitev v Olimp; prav dobro je izdelana.

— („Archiv für Heimatkunde.“) Bralcem „Novic“ znani g. Franc Šumi je začel izdajati zgodovinski organ pod zgorej navedenim naslovom. Prva pola prinaša za staroslovensko zgodovino celo listino o najstarejšem županu in o Slovencih na Gornjeavstrijskem iz 777. leta. V drugi listini iz 1101. leta se nam prikaže dozdaj neznan mejni grof Istre z imenom „Burchard“. V sedmi listini iz leta 1362. se nam poroča o naseljenji far Kranjska gora in Dovje na Gorenjskem in osma številka je neko novo dozdaj neznano Trubarjevo pismo o svojih rodovinskih zadevah. Druga pola „Jännerbogen“ bo neki prinesla znamenite še neznane cerkvene starine. Ker utegne ta „arhiv“ primesti za zgodovino naše dežele še marsikaj mikavnegra in vrednega, bodi tudi našim bralcem priporočen. Vsaka številka velja 30 kr., izdajatelj gosp. Šumi (na Novem ali Auerspergovem trgu v Ljubljani) pa prosi, da bi se mu naročnina vsaj za 6 številk naprej poslala.

 Za seme ruskega lanú naj se zadnji čas do svečnega oglasi pismeno ali ustmeno v pisarnici kmetijske družbe vsak, kdor ga želi dobiti.

Žitna cena

v Ljubljani 10. decembra 1881.

Hektoliter: pšenice domače 9 gold. 10 kr. — banaške 10 gold. 3 kr. — turšice 5 gold. 53 kr. — soršice 7 gold. 80 kr. — rži 6 gold. — kr. — ječmena 4 gold. 39 kr. — prosa 5 gold. 3 kr. — ajde 5 gold. 30 kr. — ovsja 3 gold. 8 kr. — Krompir 1 gold. 60 kr. 100 kilogramov.